

HD. 12/2-95

Hvem nytter det å hjelpe?

Aftenposten skriver 8.2. at utpint Angola trenger nødhjelp. Etter nær 32 års borgerkrig, opprinnelig en stammekrig, er landet ødelagt og kaotisk. Regjeringen støttet militært av cubanske tropper, med sovjetiske rådgivere - så lenge Sovjet hadde råd til å betale Cuba for militærinnsatsen. UNITA-geriljaen hadde basis først og fremst hos ovimbufolket i sentrale og sørlige deler av landet. Kunstige «grenser» i kolonitiden. - Orienterte seg etter frigjøringen østover. Sovjet hjalp, håpet å kunne få herredømmet over det rike og strategisk viktige Afrika

Den norske regjering har (selvsagt) støttet den sovjetorienterte regjering i flere år. I 1994 var bevilgningen på snau 80 millioner omtrent det samme som Pakistan - til sammenligning. Fredsavtale er undertegnet, men «fredligheten»

lar vente på seg, ødelegges bl.a. av bevæpnede ungdomsbander på jakt etter penger og mat. Landet trenger alt.

Hvor mye er nok? Behovet for hjelp er grenseløst.

I et leserbrev til Hamar Dagblad fortelles om tapper og frivillig hjelpeinnsats i Litauen. Det heter bl.a. - Litauen er bekymret over den stadig større gruppen av folk i alle aldre som oppsøker søppelfyllingen med bare det ene mål: Å finne mat - varer andre har kastet.

Kanskje man burde spandere noen bistandsmillioner til å hjelpe en fjern nabo, istedenfor å kaste pengene i et bunnløst Afrikasvelg?

Åre være de frivillige hjelpere.

Anton Olstad

108201